

tøren behjælpelig med en varm anbefaling, og dette var tilstrækkeligt til, at Direktøren kunde faa Bestillingen. Dette er mærkelige Forhold; thi saa vidt jeg har bragt i Erfaring, maa der efter Loven kun være een Maaler og Vejer i en By som Haderslev.

Der er talt meget om Sparsommelighed, om Indskrænkning af Forbruget og Forøgelse af Produktionen; og som en Begyndelse paa Sparsommeligheden er Nedsættelsen af Militærstyrken blevet anbefalet. At vi nede i Sønderjylland, der først har tjent to Aar aktivt som Soldater og siden har gjort Krigen med i 4½ Aar, ikke er synderlig militært begejstrede, er forstaaeligt, og jeg er overbevist om, at en Begrænsning af den nuværende Styrke dernede til Halvdelen vilde være en god Besparelse. Ligeledes er jeg overbevist om, at Rekrutterne let kan røgte den Mission, Militæret har dernede. Jeg har selv været med til at uddanne unge Mennesker, som gennem 4—6 Ugers Uddannelse blev dygtiggjort til Krigstjeneste, til at staa i Vaaben overfor Fjenden; og saa maa man ogsaa nok kunne sige, at under fredelige Forhold vil Rekrutterne kunde røgte en Mission som at staa paa Vagt ved et Kornskur eller foran en Kaserne.

Jeg kunde nævne en anden Konto, hvorpaa der udmærket godt kunde spares, nemlig Importen af Alkohol. Danmark har fra den 1. Januar til nu importeret for 14 Mill. Kr. Spiritus. Man maa ikke lade Talen om Beparelser begynde ved Arbejderne, saa længe Danmark kan indføre for 14 Mill. Kr. af en Drik, som sandelig ikke tjener til at højne Befolkningen, men tværtimod er af nedbrydende Karakter og hemmer enhver sund Bevægelse.

En Fjernelse af 8 Timers Arbejdsdagen vil ogsaa i Sønderjylland møde den skarpe Modstand. Den er ikke indført overalt, men kun delvis, i Købstæderne; men vi er glade for den, og vi udtrykker vor Glæde ved at arbejde paa den Post, hvor vor Arbejdsgiver sætter os, ikke alene til hans, men ogsaa til vor Tilfredshed. Jeg vilde ønske, at vi i Arbejdsspørgsmaal kunde naa saa vidt, at det kunde lykkes at beholde Konen hjemme i Huset for at passe Hjemmet og Børnene; saa vilde Hjemmet først svare til det, det virkelig skulde være, men dernæst vilde det ogsaa medvirke til, at mange Børn ikke kom paa Afveje.

Jeg vil bede den højtærede Justitsminister om at forelægge Lovforslag om Ophævelse af Tyendeloven af 10. Maj 1854, da den paa ingen Maade svarer til Nutiden.

Ligeledes vil jeg bede den højtærede Justitsminister forhindre, at der oprettes et fjerde Kinematografteater i Haderslev By. Jeg ved, at en Mand fra det gamle Kongerige under Tyskernes Herredømme har ladet sig indskrive i Byens Gewerbe-register og indtil nu har betalt sin Nærings-skat, endskønt han aldrig har boet i Byen; men han kendte den danske Lov, han vidste, hvor svært det var at faa nogen Bevilling paa et nyt Kinematografteater. Vi har nok af dem dernede, vi behøver ingen flere. — De sønderjydske næringsdrivende har lidt nok under Krigen, nu maa de saa meget som muligt forskaanes for Konkurrence fra Aktieselskaber og Truster.

Dernæst skal jeg tillade mig ganske kort at sige til det ærede Medlem Hr. Schmidt, at jeg ikke deler hans Opfattelse med Hensyn til Grænsen. Grænsen er sat ved Folkets højeste Lov, nemlig Folkevillien, og den taaler vilikke, at der rokkes ved. Selv om vi Sønderjyder er gaaet ind i forskellige politiske Partier, er vi ikke gaaet længere bort fra hinanden, end at vi atter kan raabe hinanden op, naar man vil røre ved den gennem Folkets Villie satte Grænse. I øvrigt mener jeg, at hvad vi kræver for vore Landsmænd Syd for den nye Grænse, maa vi ogsaa indrømme det tyske Mindretal Nord for den nye Grænse; og skal vi samles i Enighed i Bestræbelsen for at bevare dansk Aand og dansk Kultur Syd for den nye Grænse, saa tror jeg, det opnaas bedst ved, at vi sænker Grænsespørgsmaalet ned i Gravens Dyb.

Til Slutning skal jeg fremdrage endnu en Sag, som ligger os Sønderjyder i meget høj Grad paa Sinde. Der oprettedes i sin Tid et Ministerium for sønderjydske Anliggender, og det betegnedes som midlertidigt. I selve Oprettelsen af Ministeriet saa jeg den Tanke udtrykt, at det i Overgangstiden er nødvendigt at have et Centralorgan i Statsstyrelsen, som har Overblikket over hele Genforeningsarbejdet, og det er rigtigt; hele den offentlige Styrelse af alle det gamle Kongeriges og de sønderjydske Landsdeles Anliggender saavel vedrørende statslig som kommunal Styrelse, al Lovgivning saavel vedrørende offentlige som private Anliggender, lige fra Ægteskabets Retsvirkninger og Forholdet mellem Forældre og Børn til Reglerne for de rent offentlige Anliggenders Styrelse, skal tilpasses efter hinanden, saaledes at alle Regler snarest muligt kan blive fælles og ens. Arbejdet herpaa maa ledes fra et Centralorgan, som raader over den størst mulige Indsigt og har et samlet Overblik over alt, hvad der iværksættes. Derfor